

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 18C/31/2009
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1109201590
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Hlistová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2019:1109201590.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava 1 v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Hlistovou v právnej veci žalobcu: K. K., R.. XX.XX.XXXX, D. XX, XXX XX Q., zast.: JUDr. Peter Vačok, advokát, Vazovova 9/A, 811 07 Bratislava, proti žalovanej: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, Župné nám. 13, 813 11 Bratislava o náhradu škody takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi titulom náhrady majetkovej ujmy spočívajúcej v náhrade straty na zárobku sumu 198,4 Eur v lehote do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd sporovým stranám nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 16.01.2009 sa žalobca domáhal zaviazania žalovanej zastúpenej v konaní Ministerstvom spravodlivosti SR k náhrade škody na základe zák. č. 58/69 Zb. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom zodpovednosti titulom nezákonného rozhodnutia a zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci titulom nesprávneho úradného postupu. Uplatnenou žalobou sa domáhal náhrady majetkovej ujmy v podobe straty na zárobku za obdobie august 2003 až apríl roku 2004 sumu 5.185,16 Eur (156.208,-Sk) a trov konania v dôsledku právneho zastúpenia vo výške 1.360,69 Eur (40.992,- Sk) ako i nemajetkovej ujmy vo výške 165.969,59 Eur.

2. Na základe vykonaného dokazovania prvostupňový súd v poradí prvom rozhodnutí zo dňa 21.06.2018 č. k. 18C 31/2009-240 zaviazal žalovanú k náhrade straty na zárobku vo výške 1.296 Eur, k náhrade nemajetkovej ujmy za vykonanú väzbu vo výške 1.560 Eur a vo zvyšku žalobu zamietol.

3. V súvislosti s podaným odvolaním zo strany žalovanej Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd uznesením zo dňa 29.03.2019 č. k. 5Co 35/2019 zrušil rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti, t.j. v časti priznania nároku na náhradu majetkovej ujmy - straty na zárobku z dôvodu, že prvostupňový súd sa v dostatočnej miere nevysporiadal s námietkami žalovanej. Predovšetkým poukázal na to, že v danom prípade nie je splnená podmienka existencie príčinnej súvislosti medzi uznesením o vzatí žalobcu do väzby a stratou na zárobku. Vzhľadom na to, že žalobca bol prepustený zo služobného pomeru personálnym rozkazom zo dňa 08.08.2003. Uznesenie o vzatí žalobcu do väzby nebolo teda príčinou vzniku škody spočívajúcej v strate na zárobku. Súd prvej inštancie taktiež nedostatočne odôvodnil argumentáciu žalovaného v otázke, práva žalobcu domáhať sa náhrady straty na zárobku od služobného úradu ministerstva vnútra Slovenskej republiky, pričom sa jedná o zásadné otázky ovplyvňujúce existenciu a výšku uplatneného nároku.

3. Nárok na náhradu škody v podobe straty na zárobku si žalobca uplatnil s poukazom na ustanovenie § 21 zák. č. 58/1969 Zb. "Strata na zárobku sa uhrádza, aj keď nejde o škodu na zdraví." Vzhľadom

ku skutočnosti, že podľa § 20 citovaného zákona pokiaľ nie je ustanovené inak, spravujú sa právne vzťahy upravené v tomto zákone Občianskym zákonníkom, poukazuje aj na ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce náhradu škody a to konkrétne ustanovenia § 442 a nasledovné OZ, podľa ktorých jedným z nárokov na náhradu škody na zdraví je aj nárok na náhradu straty na zárobku (§ 445 - 447 OZ).

4. Prvostupňový súd v ďalšom konaní opätovne posúdil oprávnenosť nároku žalobcu na náhradu straty na zárobku aj vo vzťahu k argumentácii žalovanej a dospel k záveru, že žalobcovi prislúcha, vzhľadom na okolnosti prípadu, nárok len za obdobie od vzatia do väzby do dňa doručenia personálneho rozkazu ministra vnútra, ktorým došlo k prepusteniu žalobcu so služobného pomeru t.j. od 01.08.2003 do 10.08.2003 vo výške 198,4 Eur.

5. Žalobca bol na základe uznesenia Okresného súdu v Nitre č. 1 Tpr 72/03 dňa 12.07.2003 vzatý do väzby, z ktorej bol prepustený dňa 26.09.2003. Na základe personálneho rozkazu ministra vnútra bol dňom 11.08.2003 prepustený zo služobného pomeru. Žalobca si uplatnil nárok na náhradu straty na zárobku odo dňa 01.08.2003.

6. Žalovaná namietala oprávnenosť nároku žalobcu za obdobie od 01.08.2003 do 11.08.2003 z dôvodu, že v tom čase jeho služobný pomer existoval a teda nárok by si mal uplatniť vo vzťahu k služobnému úradu. Od 11.08.2003 žalobca, podľa jej názoru, nemá nárok na náhradu straty na zárobku voči štátu, nakoľko dôvodom straty nároku na služobný príjem nebolo nezákonné rozhodnutie podľa zák. č. 59/69 Zb., ale jeho prepustenie zo služobného pomeru na základe personálneho rozkazu ministra vnútra SR zo dňa 8.8.2003, ktorý bol žalobcovi doručený dňa 11.08.2003. Taktiež vo svojej argumentácii žalovaná poukázala na nález Ústavného súdu SR sp.zn. IV.ÚS 296/2014, v ktorom uviedol, v súvislosti s obdobným prípadom, že " príčinná súvislosť medzi škodou, ktorej náhradu si žalobca uplatňuje v konaní v súvislosti so svojím prepustením zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru a obvinením, ktoré mu bolo vznesené v jeho trestnej veci nie je daná, nakoľko príslušník Policajného zboru bol prepustený z výkonu služobného pomeru z dôvodu disciplinárneho previnenia a nie z dôvodu vedeného trestného stíhania, pričom rozhodnutie o prepustení z výkonu služobného pomeru nebolo zrušené."

7. Pokiaľ ide o nárok žalobcu na náhradu straty na zárobku za obdobie od zániku služobného pomeru, t.j. od 11.08.2003 do 01.01.2007, súd prijal argumentáciu žalovanej a dospel k záveru, že nárok žalobcu uplatnený voči štátu nie je dôvodný. Faktom je, že žalobca bol prepustený zo služobného pomeru na základe disciplinárneho previnenia podľa § 192 ods.1 písm.e) a nie na základe trestného stíhania, i keď skutok za ktorý bol stíhaný teda skutok, pre ktorý bolo voči žalobcovi vznesené obvinenie (pričom následne bola za tento skutok proti žalobcovi podaná obžaloba) bol vymedzený rovnako ako konanie - skutok, pre ktorý bolo voči žalobcovi vedené personálne konanie a výsledkom ktorého bolo jeho prepustenie zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru personálnym rozkazom. Pokiaľ aj bol spod obžaloby oslobodený to neznamená, že predmetný skutok nemôže byť kvalifikovaný ako disciplinárne previnenie spočívajúce v porušení služobnej prisahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, pričom ide o konanie, za ktoré možno príslušníka Policajného zboru prepustiť zo služobného pomeru. Rozhodnutie o jeho prepustení zo služobného pomeru (personálny rozkaz) nebolo nikdy zrušené. Žalobca mal možnosť a aj právo brániť sa voči personálnemu rozkazu, ktorým bol prepustený zo služobného pomeru a to podaním rozkladu v lehote do 15 dní odo dňa doručenia podľa § 244 zákona č. 73/1998 Z. z. V prípade, ak by minister rozkladu nevyhovel, žalobca sa mohol žalobou domáhať preskúmania zákonnosti rozhodnutia súdom, podľa ustanovení v tom čase platného a účinného procesného predpisu, Občianskeho súdneho poriadku. V správnom súdnom konaní preskúmavali a aj preskúmavajú (v súčasnosti podľa ustanovení Civilného sporového poriadku) súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1 a 2 O.s.p.). V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 247 ods. 1 O.s.p.). Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu bolo podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúce vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie

správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.). Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 prvá veta O.s.p.). V prípade zrušenia rozhodnutia o skončení služobného pomeru, služobný pomer trvá a za čas neplatného skončenia služobného pomeru patrí príslušníkovi policajného zboru príjem, ktorý mu patril v čase pred neplatným skončením služobného pomeru (§ 196 zák. č. 73/1998 Z. z.). V danom prípade však výsledkom personálneho konania vedeného proti žalobcovi je právoplatné rozhodnutie (personálny rozkaz) o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru, ktoré žalobca zákonným spôsobom nenapadol.

8. Pokiaľ ide o nárok na náhradu straty na zárobku za obdobie od 01.08.2003 do 10.08.2003 podľa zákona č. 73/1998 Z. z. o príslušníkoch Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže, Železničnej polície, konkrétne piatej časti, § 84 prináleží príslušníkovi Policajného zboru za výkon štátnej služby služobný príjem. To znamená, že nárok na služobný príjem, rovnako ako nárok na plat alebo mzdu podľa Zákonníka práce, prináleží za vykonanú prácu. Žalobcovi v dôsledku nezákonného rozhodnutia bol výkon štátnej služby znemožnený, žalobca bol stíhaný väzobne a teda ani nemohol vykonávať svoju funkciu v rámci štátnej služby a preto za uvedené obdobie mu nárok na výplatu služobného príjmu voči služobnému úradu nevznikol. Vzhľadom k tomu, je podľa názoru súdu, jeho nárok na odškodnenie voči štátu za uvedené obdobie oprávnený, nakoľko strata na zárobku (ušlý zisk) nastala u žalobcu v priamej príčinnej súvislosti s trestným stíhaním.

9. Pri určení výšky nároku náhrady straty na zárobku súd vychádzal z potvrdenia o zárobku žalobcu za rok 2003. Priemerný mesačný zárobok netto za rozhodné obdobie predstavoval 18.528,66 Sk, t.j. 615,04 Eur (netto mzda za rozhodné obdobie apríl - má /2003). Za obdobie od 01.08.2003 do 10.08.2003 nárok predstavuje 198,4 Eur (615,04 : 31 dní x10).

10. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods.2 CSP, žalobca mal v konaní nepatrný úspech v pomere k uplatnenému nároku a žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie môže podať strana v neprospech ktorej bolo vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým (§ 365 CSP), že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávne obsadený senát,
- d) konanie má inú vadu, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.